

PREDSTAVITVENI ZBORNIK

Drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni študijski program FRANCOŠČINA

1. podatki o študijskem programu

- **naziv programa:** Drugostopenjski magistrski pedagoški dvopredmetni študijski program Francoščina
- **trajanje programa:** 2 leti (4 semestre)
- **število ECTS:** 60 KT
- **strokovni naslov diplomanta:** *magister profesor francoščine in... oz. magistrica profesorica francoščine in...* Ustrezna okrajšava je *mag. prof. fran. in....* pri čemer je polni naslov odvisen od vsakokratnega individualnega izbora druge študijske discipline.

2. temeljni cilji programa in splošne kompetence, ki se pridobijo s programom

Drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski programi izobražujejo študente in študentke na splošnem humanističnem področju in jih hkrati usposobijo za prenos usvojenega znanja v različne vrste in oblike izobraževanja na vseh šolskih stopnjah. Diplomantke in diplomanti drugostopenjskih pedagoških dvopredmetnih študijskih programov si pridobijo znanja in usposobljenosti iz dveh predmetov in temeljnih pedagoških vedenj. Poleg ciljev, ki jih dosegajo na omenjenih področjih, so diplomanti in diplomantke usposobljeni za kompetentno delo pri pouku v osnovnih in srednjih šolah ter v drugih izobraževalnih ustanovah. Poleg tega lahko načrtujejo in izvajajo najzahtevnejša dela v različnih šolskih in občolskih dejavnostih. Dvopredmetnost omogoča sposobnost intra- in interdisciplinarnega prenosa pri uporabi znanj, metodologije, razumevanja znanstvenih in pedagoških metod, pristopov ter procesov. Kombinacija humanističnih znanj s pedagoškimi omogoča diplomantom in diplomantkam razvijanje socialno-etične refleksije, strokovne kritičnosti in odgovornosti pri delu z ljudmi in informacijami, pri sodelovanju v skupnosti ter zavezanost profesionalni etiki. Pedagoški dvopredmetni študijski programi širijo nabor zaposlitvenih možnosti, saj diplomanti in diplomantke obvladajo dve strokovni področji.

Diplomanti in diplomantke drugostopenjskih pedagoških dvopredmetnih programov si pridobijo naslednje splošne kompetence:

- logično in abstraktno analizirajo, sintetizirajo in vrednotijo;
- znajo poglobljeno izražati znanja z obeh strokovnih področij v pisni in ustni obliki in jih kritično vrednotiti;
- kompetentno prenašajo intra- in interdisciplinarna znanja v prakso;
- samostojno poglobljajo in izpopolnjujejo ter povezujejo pridobljena znanja in usposobljenosti z različnimi strokovnimi področji;
- kontekstualizirajo in samostojno nadgrajujejo informacije;
- prenašajo svoja znanja in sposobnosti na druga problemska področja (sposobnost transferja);
- rešujejo probleme, konfliktna situacije in delovne naloge intra- in interdisciplinarno;
- so usposobljeni za timsko reševanje problemov;
- znajo organizirati in voditi strokovne skupine;
- so sposobni (samo)evalvacije in (samo)ocenjevanja ter kritičnega in celostnega razmišljanja

- samostojno poiščejo, interpretirajo in uporabljajo nove vire znanja na strokovnih in znanstvenih področjih;
- so usposobljeni za strokovno in učinkovito uporabo IKT pri iskanju, izbiranju, obdelavi, predstavitvi in posredovanju informacij;
- zagotavljajo kvaliteto lastnega dela ter zvišujejo standarde kakovosti v delovnem okolju.

Poleg tega si diplomanti in diplomantke pridobijo naslednje splošne učiteljske kompetence:

Učinkovito poučevanje –

diplomant / diplomantka

- je usposobljen/-a za preoblikovanje in posredovanje strokovno-predmetnih vsebin na učencu razumljiv način;
- pri uresničevanju šolskega kurikulumuma ustrezno povezuje cilje učnih načrtov, vsebine, načine učenja in razvoj učencev;
- učinkovito načrtuje, organizira in izvaja učne aktivnosti;
- obvlada principe raziskovanja na pedagoškem področju ter jih uporablja pri izboljševanju učenja in poučevanja;
- spodbuja aktivno in neodvisno učenje, ki učencem omogoča, da sami načrtujejo, spremljajo, vrednotijo in uravnavajo svoje učenje;
- spodbuja sodelovalno učenje, ki učencem omogoča razvoj socialnih veščin za uspešno sodelovanje v različnih heterogenih skupinah.

Preverjanje in ocenjevanje znanja ter spremljanje napredka učencev –

diplomant / diplomantka

- ustrezno uporablja različne načine spremljanja, preverjanja in ocenjevanja napredka posameznega učenca v skladu s cilji ter daje konstruktivno povratno informacijo;
- spremlja in vrednoti napredek učencev na področju usvajanja strategij učenja, učenja socialnih veščin, bralne in informacijske pismenosti;
- seznanja starše in druge odgovorne osebe o napredku učencev.

Vodenje in komunikacija –

diplomant / diplomantka

- učinkovito komunicira z učenci in razvija pozitivne odnose z njimi;
- oblikuje spodbudno učno okolje in skupnost učencev, v kateri se ceni različnost in v katerih se učenci počutijo sprejete, varne in samozavestne;
- oblikuje jasna pravila za vedenje in disciplino v razredu; pravila temeljijo na spoštovanju vseh udeležencev;
- se uspešno sooča z neprimernim vedenjem, agresivnostjo, konflikti in uporablja ustrezne strategije za njihovo reševanje;
- daje vsem učencem enake možnosti in prilagaja delo njihovim individualnim posebnostim;
- prepoznava učence s posebnimi potrebami, njihova močna in šibka področja, prilagaja delo njihovim zmožnostim in po potrebi sodeluje z ustreznimi strokovnjaki in ustanovami.

Širše profesionalne kompetence –

diplomant / diplomantka

- razvija pozitiven odnos do učencev, kaže spoštovanje do njihovega družbenega, kulturnega, jezikovnega, verskega izhodišča;
- pri svojem delu upošteva etična načela in zakonska določila;
- kaže in spodbuja pozitivne vrednote, stališča in vedenje, ki ga pričakuje od učencev;
- učinkovito komunicira in sodeluje s starši ter drugimi osebami, odgovornimi za učence;
- sodeluje z drugimi učitelji in sodelavci na šoli;

- se vključuje in sodeluje v različnih aktivnostih v ožjem in širšem okolju ter na področju izobraževanja;
 - načrtuje, spremlja, vrednoti in uravnava lasten profesionalni razvoj.
- Vseživljenjsko učenje –**
diplomant / diplomantka
- uporablja ustrezne metode za motiviranje učencev in razvija strategije, ki omogočajo vseživljenjsko učenje;
 - spodbuja prožnost in vztrajnost pri soočanju z novimi izzivi in nalogami ter sposobnost
 - samovrednotenja pri učencih;
 - pri delu uporablja informacijsko-komunikacijsko tehnologijo in pri učencih razvija informacijsko pismenost;
 - pri učencih razvija komunikacijske in socialne veščine.

Predmetnospecifične kompetence, ki se pridobijo s programom:

Diplomant:

- obvladuje temeljne analitične, deskriptivne in metodološke pojme za opis francoskega jezika
- obvladuje temeljne analitične, deskriptivne in metodološke pojme za opis francoske književnosti
- obvladuje temeljne analitične, deskriptivne in metodološke pojme za opis francoske in frankofonske kulture
- je sposoben uporabljati različne jezikovne priročnike
- je sposoben uporabljati elektronska jezikovna orodja

3. pogoji za vpis in merila za izbiro ob omejitvi vpisa

V drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski program se lahko vpiše, kdor je končal:

1. prvostopenjski dvodisciplinarni študijski program istih disciplin;
2. katerega koli od drugih prvostopenjskih študijskih programov z drugih strokovnih področij, če je kandidat pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za študij na drugi stopnji; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do 60 KT;
3. visokošolski strokovni študijski program po starem programu, če je kandidat pred vpisom opravil študijske obveznosti, ki so bistvene za študij na drugi stopnji; te obveznosti se določijo glede na različnost strokovnega področja in obsegajo od 10 do 60 KT.

Kandidat oz. kandidatka lahko predpisane obveznosti opravi med študijem na prvi stopnji, v programih za izpopolnjevanje ali z opravljanjem diferencialnih izpitov pred vpisom v študijski program druge stopnje. Obveznosti določita oba oddelka, ki izvajata program.

Vsaka prošnja se obravnava individualno, individualno se določita tudi obseg in vsebina dodatnih študijskih obveznosti iz temeljnih predmetov, bistvenih za študij na drugi stopnji.

V skladu s 121. členom statuta Univerze v Ljubljani pogoje za vpis na študij za pridobitev izobrazbe izpolnjuje tudi, kdor je končal enakovredno izobraževanje v tujini. Postopek vodi pooblaščen oseba Univerze v Ljubljani, vsebinsko pa o priznavanju v tujini pridobljene izobrazbe odloča senat članice oziroma univerze skladno s 77. oz. 47. členom Statuta UL.

Predvideno število vpisnih mest je 20 za redni študij in 10 za izredni študij

Če bo sprejet sklep o omejitvi vpisa, bodo kandidati izbrani po merilih, ki jih predvidevata programa, v katera se študent želi vpisati.

Na programu Francoščina bodo kandidati izbrani po naslednjih merilih:

a) če je študent zaključil študijski program, ki ne predvideva diplomskega dela in/ali diplomskega izpita, se upošteva povprečna ocena na prvostopenjskem (oz. dodiplomskem) študiju.

b) če je študent zaključil študijski program, ki predvideva diplomsko delo in/ali diplomski izpit se upošteva:

- povprečna ocena na prvostopenjskem (oz. dodiplomskem) študiju (70 %)
- ocena diplomskega dela ali diplomskega izpita oziroma povprečna ocena diplomskega dela in diplomskega izpita (30%)

Opomba:

V kolikor študent/-ka izbere magistrski pedagoški študijski program Francoščina v povezavi z dvopredmetnim študijskim programom Pedagogika ali Andragogika, ne vpisuje predmetov skupnega dela pedagoškega modula (t.j. Psihologija za učitelje, Pedagogika – teorija vzgoje in andragogika, Didaktika, Opazovalna praksa, Obvezni izbirni predmet, v skupnem obsegu 12 KT). Študent tako v celoti vpiše 60 KT dvopredmetnega pedagoškega programa Pedagogika oz. Andragogika, v drugem dvopredmetnem pedagoškem programu pa manjkajoče kreditne točke v obsegu 12 KT študentu/-tki ponudi na izbiro oddelek, ki ta program izvaja, in sicer v 1. in 2. semestru 1. letnika. Oddelek študentu/-ki v izbor ponudi enega od predmetov iz nabora obvezno izbirnih pedagoških predmetov (izbira je mogoča samo med Humanistiko in družboslovjem ali Slovenščino za učitelje), izbirnih pedagoških predmetov pedagoškega modula, izbirnih in obvezno-izbirnih strokovnih predmetov ter zunanjih splošnih predmetov, če so vključeni v ponudbo izbirnih predmetov na FF.

4. merila za priznavanje znanj in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v program

Kandidati za vpis lahko k prijavnim listinam predložijo še vsa potrdila, ki izkazujejo formalno ali neformalno pridobljena znanja. Na podlagi tega strokovna komisija oddelka ob pregledu izpolnjevanja pogojev za vpis ugotavlja ustreznost tovrstno pridobljenega znanja ter to upošteva tudi pri določitvi morebitnih diferencialnih obveznosti, ki se tako lahko zmanjšajo. Vpisani študenti lahko kadarkoli v skladu s Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti (http://www.uni-lj.si/o_univerzi_v_ljubljani/statut_in_pravilniki/pravilnik_o_postopku_in_merilih_za_priznavanje_neformalno_pridobljenega_znanja_in_spretnosti.aspx) prosijo za priznavanje znanja, pridobljenega s formalnim, neformalnim ali izkustvenim učenjem. Vlogo oddajo v pristojnem študentskem referatu, k prošnji poda mnenje ustreznosti oddelek, o prošnji pa odloči Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje.

5. pogoji za napredovanje po programu

Študentje morajo za napredovanje v višji letnik opraviti študijske obveznosti v tolikšnem obsegu, da dosežejo 90 odstotkov KT, predpisanih s predmetnikom (54 od 60 KT) za posamezni letnik. V primeru izjemnih okoliščin (določenih v Statutu UL, 153. člen), pa se lahko na podlagi rešene prošnje vpišejo v višji letnik tudi tisti študentje, ki so opravili 85 odstotkov obveznosti (torej dosegli 51 KT). O tem vpisu odloča Odbor za študentska vprašanja in usmerjanje, pri čemer lahko oddelek poda posvetovalno mnenje. Manjkajoče obveznosti morajo biti opravljene do vpisa v naslednji, višji letnik.

V skladu s 152. členom Statuta Univerze v Ljubljani ima študent oz. študentka, ki ni opravil oz. opravila vseh študijskih obveznosti za vpis v višji letnik, določenih s študijskim programom, možnost, da v času študija enkrat ponavlja letnik, če izpolnjuje s študijskim programom določene pogoje za ponavljanje. Pogoj za ponavljanje letnika v okviru predlaganega študijskega programa so opravljene

študijske obveznosti v skupnem obsegu 15 KT (25% skupnega števila KT).

Pogoji za podaljševanje statusa študenta so določeni z 238. členom, pogoji za mirovanje statusa študenta pa z 240. členom Statuta Univerze v Ljubljani.

Študentom in študentkam glede usmerjanja v različne smeri študija, izbire posameznih modulov znotraj študijskih programov in drugih vprašanj, povezanih s študijem, svetujejo predstavniki študentov, tutorji študenti, tutorji učitelji, mentorji posameznih letnikov ter drugi sodelavci ustreznih oddelkov v okviru govorilnih ur.

6. pogoji za dokončanje študija

Za dokončanje študijskega programa mora študent oz. študentka na obeh dvopredmetnih programih uspešno zaključiti pedagoško prakso in zagovarjati magistrsko delo ter opraviti še vse druge študijske obveznosti, kot jih določa drugostopenjski pedagoški dvopredmetni študijski program, v skupnem obsegu 120 KT.

7. prehodi med študijskimi programi

Prehodi so možni med študijskimi programi iste stopnje, torej 2. stopnje.

Prehodi so možni med študijskimi programi:

- ki ob zaključku študija zagotavljajo pridobitev primerljivih kompetenc;
- med katerimi se lahko po kriterijih za priznavanje prizna vsaj polovica obveznosti po Evropskem prenosnem kreditnem sistemu iz prvega študijskega programa, ki se nanašajo na obvezne predmete drugega študijskega programa.

Študent oz. študentka se lahko vključi v višji letnik drugega študijskega programa, če mu je v postopku priznavanja zaradi prehoda priznanih vsaj toliko in tiste kreditne točke, ki so pogoj za vpis v višji letnik javnoveljavnega študijskega programa.

Za prehod med programi se ne šteje vpis v začetni letnik študijskega programa.

Pri prehodih se lahko priznavajo:

- primerljive študijske obveznosti, ki jih je študent/-tka opravil/-a v prvem študijskem programu;
- neformalno pridobljena primerljiva znanja.

Predhodno pridobljena znanja študent/-tka izkazuje z ustreznimi dokumenti.

V skladu s 5. členom Meril za prehode med študijskimi programi lahko študenti prehajajo tudi iz univerzitetnih (nebolonjskih) študijskih programov, sprejetih pred 11. 6. 2004, na bolonjske študijske programe, pri čemer je prehod mogoč:

- le med študijskimi programi istih disciplin in
- če od kandidatovega zadnjega vpisa na univerzitetni študijski program, s katerega prehaja, nista minili več kot 2 leti, vendar pa najkasneje do konca študijskega leta 2015/2016.

O izpolnjevanju pogojev za prehod in priznavanju obveznosti, na podlagi individualne prošnje kandidata/-tke in dokazil o opravljenih obveznostih, odloča pristojni organ fakultete na predlog oddelka po postopku, ki je določen v Statutu UL.

V primeru, da ima študent/-tka opravljene obveznosti na tuji visokošolski instituciji, vloži vlogo za priznanje v tujini opravljenega izobraževanja na predpisanem obrazcu v skladu z Zakonom o

vrednotenju in priznavanju izobraževanja in veljavnim pravilnikom. Vlogi priloži predpisane dokumente.

8. načini ocenjevanja

Oblike preverjanja znanja so: pisni in ustni izpiti, testi, kolokviji, referati, eseji, proseminarske in seminarske naloge, projektne naloge, portfolijo in drugo.

Načini ocenjevanja posameznih predmetov so zapisani za vsak predmet posebej v učnih načrtih. Pri ocenjevanju se uporablja ocenjevalna lestvica skladno s Statutom Univerze v Ljubljani: od 6-10 (pozitivno) ter 1-5 (negativno).

9. predmetnik programa

Legenda:

P: predavanja

S: seminarji

V: vaje

SUM: skupno število kontaktnih ur

ECTS: kreditne točke

ŠO: število ur študijskih obveznosti študenta

1. LETNIK		Kontaktne ure					ECTS	ŠO
		P	S	V	D	SUM		
1. semester		90+	15+	60+		195	15	450
	Skupni del pedagoškega modula (50%)	45	15	15		75	6	180
Obvezni splošni predmeti								
1	Pretvorbe na skladenjsko-besedilni ravni	15		30		45	3	90
Obvezni strokovni predmeti								
2	Didaktika francoščine 1	30		15		45	3	90
Strokovni izbirni predmeti								
	Izbirni jezikoslovni predmet					30	3	90
2. semester		75	100	15	5	195	15	450
	Skupni del pedagoškega modula (50%)	30	40		5	75	6	180
Obvezni strokovni predmeti								
3	Didaktika francoščine 2	30	30	15		75	6	180
4	Didaktika francoske književnosti	15	30			45	3	90
Skupaj 1. letnik***		165+	115+	75+	5	390	30	900

***Ker se število KU za različne izbirne predmete razlikuje, so pri skupnem številu KU po letnikih in programu upoštevane samo obvezne učne enote in pa učne enote iz stebra strokovni izbirni.

SKUPNI DEL PEDAGOŠKEGA MODULA*								
1. letnik		Kontaktne ure					ECTS	ŠO
		P	S	V	D	SUM		
1. semester		90	30	30	0	150	12	360
5	Psihologija za učitelje	30	0	15	0	45	4	120
6	Pedagogika	30	15	0	0	45	3	90
7	Didaktika	30	15	15	0	60	5	150
2. semester		60	75	15	10	150	12	360
5	Psihologija za učitelje	15	30	0	0	45	3	90
6	Andragogika	15	15	0	0	30	3	90
8	Opazovalna praksa**	0	0	15	0	15	2	60
	<i>Obvezni izbirni predmet</i>	30	30	0	0	60	4	120
Skupaj		150	105	45	10	300	24	720

* Ker gre za dvopredmetni študij, vsak študijski program prevzema 12 KT skupnega dela pedagoškega modula v 1. letniku, in sicer 6KT v 1. semestru in 6 KT v 2. semestru.

** Predmet lahko študent izbere pri kateremkoli od skupnih pedagoških predmetov, se pravi bodisi pri didaktiki, psihologiji ali pedagogiki in andragogiki:

Obvezni izbirni predmet skupnega dela pedagoškega modula								
2. semester		Kontaktne ure					ECTS	ŠO
		P	S	V	D	SUM		
9	Humanistika in družboslovje	30	30	0	0	60	4	150
10	Slovenščina za učitelje	30	30	0	0	60	4	150
11	Raziskovanje učnega procesa	30	30	0	0	60	4	150

STROKOVNI IZBIRNI PREDMETI							
1. letnik		Kontaktne ure				ECTS	ŠO
		P	S	V	SUM		
Izbirni jezikoslovni predmeti							
12	Latinščina za franciste A1			30	30	3	90
13	Francoščina in romanski jeziki	30			30	3	90
14	Stilistika in jezikovni registri	30			30	3	90
15	Struktura govorne izmenjave	30			30	3	90
16	Semantika	30			30	3	90

2. LETNIK		Kontaktne ure					ECTS	ŠO
		P	S	V	D	SUM		
3. semester		25+	10+	40+	120	225	15	450
Obvezni strokovni predmeti								
17	Didaktika francoščine 3	15		30		45	3	90
18	Didaktika francoščine - pedagoška praksa				120	120	6	180
Strokovni izbirni predmeti								

	<i>Izbirni predmet programa</i>					30	3	90
	<i>Izbirni romanistični pedagoški predmet</i>	10	10	10		30	3	90
4. semester		*	*	*	*	30+	15	450
Obvezni strokovni predmeti								
19	<i>Magistrsko delo****</i>				30		9	270
Strokovni izbirni predmeti								
	<i>Izbirni predmet programa</i>					30	3	90
Splošni izbirni predmeti								
	<i>Splošni izbirni predmet</i>						3	90
Skupaj 2. letnik***		25+	10+	40+	120	255+	30	900

***Ker se število KU za različne izbirne predmete razlikuje, so pri skupnem številu KU po letnikih in programu upoštevane samo obvezne učne enote in pa učne enote iz stebra strokovni izbirni.

**** Magistrsko delo pedagoških dvopredmetnih programov je praviloma interdisciplinarno. Študent izbere temo v dogovoru z izbranimi mentorjema na obeh študijskih programih, pri čemer je delo na vsakem študijskem programu ovrednoteno enakovredno. Integralni del magistrskega dela je tudi zagovor.

STROKOVNI IZBIRNI PREDMETI							
2. letnik		Kontaktne ure				ECTS	ŠO
		P	S	V	SUM		
Izbirni predmeti programa							
13	Francoščina in romanski jeziki****	30			30	3	90
14	Stilistika in jezikovni registri****	30			30	3	90
15	Struktura govorne izmenjave****	30			30	3	90
16	Semantika****	30			30	3	90
20	Seminar iz didaktike francoščine		30		30	3	90
21	Zgodovinska slovnica francoskega jezika	30			30	3	90
22	Teorija diskurza in sociolingvistika		30		30	3	90
23	Besedotvorje	30			30	3	90
24	Teorija govornega dejanja		30		30	3	90
25	Pragmatika v francoščini		30		30	3	90
26	Francoska jezikoslovna teorija		30		30	3	90
27	Francoska književnost srednjega veka	30			30	3	90
28	Francoska književnost 16. stoletja	30			30	3	90
29	Književnost in kultura francoskega razsvetljenstva	30			30	3	90
30	Francoski roman in novela	30			30	3	90
31	Francoska poezija		30		30	3	90
32	Francosko gledališče		30		30	3	90
33	Sodobna francoska književnost	30			30	3	90
34	Frankofonske književnosti	30			30	3	90
35	Francoska književnost in druge književnosti	30			30	3	90
36	Francosko-slovenski literarni stiki		30		30	3	90
37	Kreativno pisanje v francoščini		30		30	3	90
38	Ženske avtorice v razvoju francoske književnosti		30		30	3	90
39	Francoska literarna teorija in kritika	30			30	3	90

40	Francoska književnost in druge umetnosti		30		30	3	90
Izbirni romanistični pedagoški predmet							
41	Učne strategije pri učenju tujega jezika	10	10	10	30	3	90
42	Bralno in slušno razumevanje pri pouku tujega jezika	10	10	10	30	3	90
43	Igra kot didaktično sredstvo	10	10	10	30	3	90
44	Poučevanje/učenje slovnice (tuji jeziki)	10	10	10	30	3	90
45	Spremljanje, preverjanje in ocenjevanje znanja tujega jezika	10	10	10	30	3	90
46	Gledališče kot didaktično sredstvo	10	10	10	30	3	90

**** Predmeti so tudi del sklopa *Izbirni jezikoslovni predmet*, ki jih študent izbira v 1. semestru 1. letnika.. Posamezen označeni predmete lahko v sklopu *Izbirni predmeti programa* izberejo le tisti študenti, ki predmeta niso izbrali že v 1. semestru 1. letnika.

10. podatki o možnostih izbirnih predmetov in mobilnosti

Priporočljive kombinacije izbirnih predmetov:

Program ponuja bogat nabor strokovnih izbirnih predmetov, ki študenta v skladu z njegovimi ambicijami in zanimanjem pripravljajo na vstop na trg dela oziroma na nadaljevanje študija na tretji stopnji.

Zunanja izbirnost:

Študent lahko 3 kreditne točke (5 % kreditnih točk programa) pridobi tudi na drugih akreditiranih študijskih programih na fakulteti ali kateri koli drugi inštituciji z akreditiranimi bolonjskimi programi.

Mobilnost:

Oddelek za študente različnih smeri francoščine vsako leto razpiše med 30 in 40 mest za izmenjavo Erasmus (v bolonjski shemi bodo imeli prednost magistrski študentje): Pariz (Inalco, Sorbonne 3, Paris IV), Lille, Toulon, Tours, Nantes, Dijon, Toulouse, Besançon, Poitiers, Bruxelles... Poleg tega lahko študentje pridobijo različne štipendije francoske, belgijske oz. kanadske vlade. Večina opravljenih obveznosti v tujini se študentu prizna, saj so naši študijski programi primerljivi s tujimi.

11. kratka predstavitev posameznega predmeta

1. LETNIK

OBVEZNI PREDMETI:

Pretvorbe na skladenjsko-besedilni ravni

Pregled skladenjskih sredstev reformulacije (podredja, priredja – mnogovezje/brezvezje; deležniški, glagolniški, nedoločniški polstavki; glagolski način; povzemanje, parafraziranje; povezovalci, itd.). Reformulacija različnih (splošnih) besedil: informativnih, časopisnih, poljudnoznanstvenih; stilno zaznamovana/nezaznamovana besedila).

Didaktika francoščine 1

Smotri in vsebina didaktike francoščine. Didaktika francoščine kot znanstvena disciplina, pregled klasičnih in sodobnih metod poučevanja francoščine, teoretična izhodišča. Obravnavanje posameznih elementov jezikovnega pouka. Izreka, slovnica, besedišče. Učne tehnike za usvajanje in razvijanje

jezikovnih spretnosti. Francoska in frankofonska civilizacija s posebnim poudarkom na književnosti. Tipologija vaj.

Didaktika francoščine 2

Preverjanje in ocenjevanje. Predvidevanje težav, popravljanje napak. Načrtovanje preverjanja/ocenjevanja: kriteriji. Sprotno, končno preverjanje. Zunanje preverjanje. Samovrednotenje. Načrtovanje pouka. Učna priprava: določanje glavnih in delnih učnih ciljev. Učne oblike. Učna sredstva. Uporaba učbeniških gradiv in pomožnih sredstev. Učni pripomočki. Učitelj francoščine. Vseživljenjsko izobraževanje. Društva in ustanove, povezana z didaktiko francoščine in popularizacijo tega jezika.

Didaktika francoske književnosti

Predmet uvaja študenta v uporabo francoskih in frankofonskih literarnih besedil iz različnih obdobj pri jezikovnem pouku. Študent spozna temeljne metode didaktične obravnave in uporabe književnih besedil. Ob konkretnih primerih (seminarske vaje) razvija in preverja tako uveljavljene kot morebitne nove, inovativne pristope k pouku književnosti v okviru pouka tujega jezika. Predmet vključuje tudi elemente kreativnega pisanja.

SKUPNI DEL PEDAGOŠKEGA MODULA:

Psihologija za učitelje

- Psihološke izobrazbe za učitelja. Metode in tehnike proučevanja učnega procesa in spoznavanja učencev.
- Razvoj; zorenje in učenje. Nevrofiziološke osnove učenja.
- Zakonitosti in teorije psihičnega razvoja (psihoanalitične, kognitivne teorije in teorije socialnega razvoja). Dejavniki razvoja.
- Faze psihičnega razvoja. Tempo, individualne razlike, norme razvoja. Govorni in jezikovni razvoj. Adolescenca.
- Oblike učenja (učenje s pogojevanjem, učenje spretnosti, besedno učenje, učenje multiplega razlikovanja, učenje pojmov, učenje pravil, principov in zakonitosti, učenje kot reševanje problemov). Pogoji uspešnega učenja. Spodbujanje ustvarjalnosti učencev.
- Učenje z opazovanjem, izkustveno učenje, celostno učenje.
- Proces učenja. Struktura spomina. Pomnjenje in pozabljanje (teorije in dejavniki pomnjenja in pozabljanja). Transfer učenja. Metaučenje.
- Dejavniki šolskega učenja. Fiziološki dejavniki učenja (fiziološke spremembe v adolescenci, zdravje, utrujenost). Psihološki dejavniki učenja (sposobnosti, spoznavni in učni stili, spoznavna struktura, strategije in pristopi k učenju, učna motivacija, osebno-čustveni dejavniki, socializacija). Fizikalni in socialni dejavniki učenja.
- Sodobna tehnologija in učenje.
- Individualne razlike med učenci. Učenci s posebnimi potrebami. Psihološki vidiki diferenciacije in individualizacije pouka.
- Struktura in dinamika malih skupin. Komunikacija in vodenje razreda. Razredna in šolska klima. Konstruktivno reševanje medosebnih konfliktov. Reševanje disciplinskih problemov v šoli. Učiteljeva osebnost. Čustvena inteligentnost.
- Oblikovanje stališč in vrednot. Psihološke osnove moralnega razvoja in vzgoje.
- Psihološki vidiki preverjanja in ocenjevanja. Načini in oblike preverjanja in ocenjevanja znanja. Metrična in motivacijska funkcija ocenjevanja. Konstrukcija testov znanja.

Pedagogika – teorija vzgoje in andragogika

Področje pedagogike:

- Opredelitev osnovnih pojmov:

- Pedagogika kot znanost, teorija (filozofija), umetnost in ideologija ter kot aplikativna in sintezna veda. Vzgoja kot intencionalni dejavnik kulture in odnos do socializacije, manipulacije in indoktrinacije.
- Šola kot družbena institucija:
- Šola in ideologija:
- Šola kot ideološki aparat države in pojav "prikritega kurikuluma." Potencialni ideološki dejavniki v šoli: dejavniki: izobraževalni predmeti, vzgojni predmeti, metode poučevanja, učitelj, razredna-šolska skupnost, kultura šole, obrobni organizacijski okviri. Sistemski ukrepi za zmanjševanje ideoloških pritiskov na javno šolo (pravica do ustanavljanja zasebnih šol, laičnost in avtonomnost javne šole). Etično-strokovna odgovornost učitelja za zmanjševanje ideologije.
- Vzgojne dimenzije šolskega programa:
- Dualizem vloge šole v sodobni družbi - vzgojni in izobraževalni vidik. Pravni in pedagoški vidik zahteve po oblikovanju vzgojnega koncepta javne šole . Minimalni in maksimalni koncept vzgoje (med preventivno disciplino in odgovorno sintezo vzgoje in izobraževanja). Modeli šolske socializacije (vzgoje): direktni, indirektni in kombinirani.
- Šola kot organizacija z jasno postavljenimi pravili in šola kot skupnost. Sodobna načela oblikovanja šolske skupnosti: pravičnost, solidarnost, inkluzivnost. Etični modeli šolske socializacije: deontološka nasproti diskurzivni etiki, etika pravičnosti, etika skrbi, komunitarijanska etika vrednot. Vzgoja v javni šoli med etičnimi in pravnimi okvirji. Upoštevanje temeljnih človekovih pravic in psiholoških pravice otroka v institucionalni vzgoji.
- Teoretski in praktični problemi moralne vzgoje:
- Razvoj moralnosti med heteronomijo in avtonomijo. Osnovne naloge moralne vzgoje: razvoj socialne kognicije in afektivne sfere osebnosti. Identifikacija kot medij moralne vzgoje. Osnovna načela razvoja moralnega razsojanja. Vzgojni pomen razvoja empatije. Paradoksnost fenomena avtoritete v moderni. Pedagoški eros.

Področje andragogike:

- Opredelitev andragogike kot znanosti in njenih temeljnih pojmov:
- Pojem odraslosti in življenjska obdobja. Ciljne skupine odraslih. Učenje/izobraževanje odraslih in razlike v učenju/izobraževanju odraslih od učenja/izobraževanja otrok in mladine. Vrste izobraževanja odraslih. Ovire, motivi in motivacija za izobraževanje odraslih. Vzgoja in vrste vzgoje ter prevzgoja odraslih. Socializacija odraslih. Teorija permanentnega izobraževanja ter vseživljenjsko učenje in izobraževanje odraslih.
- Izobraževanje odraslih kot potreba družbe, institucij (šol, ljudskih univerz, podjetij, idr.) in potreba posameznika:
- Vpliv družbenih sprememb na izobraževanje odraslih. Knowles, Kidd (znanje za preživetje). Institucionalno izobraževanje odraslih. Tough (učni projekti, samostojno izobraževanje odraslih), Titmus idr.. Pomen andragoškega dela in različnih vlog andragoškega sodelavca (vodja, organizator, mentor, animator, svetovalec, inštruktor...).
- Operativni učni načrt (kurikulum) za delo in izobraževanje odraslih:
- Andragoški cikel. Ugotavljanje potreb po izobraževanju odraslih in načini sestavljanja izobraževalnih programov za odrasle. Programiranje in planiranje izobraževanja odraslih. Viri znanja. Metode izobraževanja odraslih. Oblike izobraževanja odraslih. Pogoji in izvajanje izobraževanja odraslih ter upoštevanje andragoških načel. Vrednotenje (vrste, načini) izobraževanja odraslih. Formalna in neformalna evalvacija.
- Profesionalni razvoj odrasle osebe (učitelja, andragoškega strokovnjaka):
- Oblikovanje modela osebnega vseživljenjskega izobraževanja in metoda izobraževalne biografija.
- Spodbujanje vseživljenjskega izobraževanja in učenja odraslih:
- Spodbujanje možnosti in želje po učenju in izobraževanju odraslih. Spodbujanje in lajšanje dostopa do izobraževanja po formalni in neformalni poti. Izboljšanje in širjenje ponudbe izobraževanja. Izboljšanje informiranja, organiziranja, mentoriranja, svetovanja, e-izobraževanja, idr. odraslim.

Didaktika

Uvod v didaktiko, temeljni pojmi in koncepti

- predmet proučevanja didaktike, opredelitev didaktike kot znanstvene discipline
- razmerje med splošno in posebno didaktiko; didaktika in metodika
- izobraževanje: opredelitev pojma, razmerje med vednostjo in znanjem, izobraževanjem in vzgajanjem, splošnim in poklicnim / strokovnim izobraževanjem
- problem razmerja med učenjem in poučevanjem
- pouk: opredelitev, značilnosti, funkcije in vidiki pouka

Strukturni dejavniki pouka

- učitelj: vloga učitelja, polje delovanja, formalne izobrazbene zahteve
- aktivna vloga učenca pri pouku
- komunikacija in interakcija pri pouku (med učiteljem in učenci, med učenci)
- učna vsebina (znanstvenost učne vsebine, sestavine, funkcija, pomen didaktične transformacije in redukcije) in učni cilji (izobraževalni, vzgojni cilji; globalni, etapni, operativni cilji; kritika operativizacije)

Načrtovanje, artikulacija in evalvacija pouka

- didaktične etape (faze) učnega procesa
- učne oblike in učne metode; učna sredstva; strategije pouka
- strategije učnega načrtovanja: učno-vsebinsko, učno-ciljno, razvojno-procesno načrtovanje
- učna priprava: globalna priprava; letna priprava na ravni šole; učiteljeva letna priprava; etapna priprava; priprava didaktične enote
- opredelitev didaktičnih načel; temeljne značilnosti in dileme
- Opredelitev kurikularne evalvacije. Značilnosti in funkcije, modeli in oblike evalvacije.

Opazovalna praksa pri didaktiki

Vsebina prakse zajema zlasti spoznavanje organizacije dela v vzgojno-izobraževalni ustanovi in spremljanje poteka učnega procesa pri izbranem učnem predmetu (ali dveh). Študent bo v času opravljanja prakse dobil osnovni vpogled v delo ustanove kot celote in v potek dela pri izbranem učnem predmetu. Opravi bo pogovor z vsaj dvema strokovnima delavcema, predvidoma z učiteljem-mentorjem in z enim predstavnikom vodstva šole (ravnatelj, pomočnik ravnatelja, šolski svetovalni delavec).

Opazovalna praksa pri psihologiji

- izdelava akcijske raziskave povezane z določenim problemom v razredu (npr. odnosov, komunikacije, vodenja razreda, interakcije v razredu, motivacije...),
- opazovanje in ugotavljanje individualnih razlik med učenci v načinu učenja, učnih stilih, strategijah, pomoč učencem pri načrtovanju učnih aktivnosti,
- opazovanje in delo z učenci s posebnimi potrebami (se seznanijo z izdelavo individualiziranih učnih načrtov, s timskim delom pri obravnavi otrok s posebnimi potrebami, vključijo se v individualno pomoč pri delu z učenci v razredu,
- vključevanje v delo z nadarjenimi učenci, z vlogo učitelja pri odkrivanju, sodelujejo pri delu z nadarjenimi v razredu,
- sodelovanje in pomoč učitelju pri izvajanju pouka,
- spoznajo različne strokovne službe na šoli, njihovo vlogo pri delu šole in pri delu z učenci, spoznavajo različne načine in oblike spremljanja napredka učencev, dajanja povratne informacije učencem, staršem.

Opazovalna praksa pri pedagogiki in andragogiki

Področje pedagogike:

- v okviru priprave na opazovalno prakso študenti dobijo navodila za proučevanje ustrezne pedagoške dokumentacije in opazovanje vzgojne prakse in disciplinskih postopkov na ravni razredne in šolske skupnosti,

- ob pomoči mentorja natančno opišejo en tipičen vzgojni konflikt in postopke za njegovo razrešitev,
- s pomočjo predpisane literature pripravijo analizo reševanja opisanega konflikta z vidika upoštevanja različnih etičnih kriterijev in predpisanih postopkov za izrek vzgojnega ukrepa
- seznanijo se s posebnimi preventivnimi ukrepi za zagotavljanje discipline na ravni razreda oziroma šole in jih s pomočjo mentorja ustrezno ovrednotijo
- opišejo en primer obravnave učne teme z vidika doseganja vzgojno-socializacijskih ciljev ustreznega predmeta
- opišejo en potek razredne ure in ga analizirajo z vidika vsebine in vodenja

Področje andragogike:

Glede na možen razpoložljiv čas in v dogovoru mentorja na instituciji s študentom, naj bi se izhajalo izmed naštetih vsebin:

- Spremljanje andragoškega dela in ustrezne komunikacije mentorja in vseh zaposlenih v instituciji (upoštevanje andragoških načel, vrst, oblik, metod, pogojev, tehnik dela z odraslimi ter potek izvajanja in vrednotenja izobraževanja in dela z odraslimi).
- Sodelovanje in pridobivanje praktičnih izkušenj pri načrtovanju, vodenju in izvajanju izobraževanja odraslih na instituciji, šoli (odraslih za dokončanje določenega formalnega ali neformalnega izobraževalnega programa, izobraževanja učiteljev, idr.).
- Hospitacije, sodelovanje in pridobitev praktičnih izkušenj pri organiziranju in vodenju andragoških oblik dela z odraslimi glede na njihove potrebe (vodenje sestankov, delavnic, študijskih krožkov, krajših izobraževalnih programov, vodenju diskusij in pri tem vključevanje odraslih v podporo in spodbujanje pridobivanja znanja) in se pri tem seznanijo z načini in oblikami vrednotenja izobraževanja/dela z odraslimi (učitelji in učenci).
- Praktične izkušnje z opazovanjem, spremljanjem in sodelovanjem z mentorjem oz. sodelavci institucije pri vodenju, pripravi projektov, raznih prireditvah in koordiniranju institucije s širšim družbenim okoljem (posamezniki, institucijo, lokalno skupnostjo, idr.).
- Spoznavanje konkretnih situacij, različnih vlog andragoga in andragoškega sodelavca (izobraževalec, mentor, svetovalec, animator, »prodajalec« izobraževalnih programov, tutor v izobraževanju na daljavo, idr.) ter spoznavanje delovnih procesov znotraj institucije.
- Pridobitev znanja o pomenu, možnostih in oblikah stalnega osebnega izobraževanja in spodbujanja lastnega profesionalnega razvoja ter vseživljenjskega učenja in izobraževanja. Uporaba izobraževalne biografije v praksi.
- Kritično opazovanje procesa izobraževanja/dela z odraslimi (učitelji, idr.) v določeni instituciji in oblikovanje poročila s prakse z opisom in vrednotenjem dejavnosti, pri kateri je študent sodeloval. Vrednoti se andragoško delo institucije, kompetence mentorja na praksi in kompetence študenta, ki je opravil prakso.

Humanistika in družboslovje

Sociologija:

Predmet postavlja temelje za razumevanje družbe in družbenega, saj študente in študentke seznanja z najpomembnejšimi teoretskimi preseki v zgodovini sociološke misli in z aktualnimi družbenimi problemi in vprašanji. Študentke in študenti se bodo pri tem predmetu seznanili z najbolj vplivnimi sociološkimi pristopi pri obravnavanju posameznih družbenih pojavov in procesov. Poleg tega se bodo tematizirala vprašanja odnosa posameznik – družba; vloga in položaj posameznika v različnih vsakdanjih praksah (s posebnim poudarkom na otroštvu in mladostništvu) ter v različnih družbenih

institucijah (s posebnim poudarkom na šoli in družini). Predavanja bodo vključevala tudi analizo osrednjih tem kot so: družbene (ne)enakosti, socialne izključenosti, revščina in socialna politika, s katerimi se srečuje tako posameznik kot tudi družba, ter analiziranju/tematiziranju potreb in možnosti za proučevanje vloge verstev kot vrednostnih sklopov, do katerih je potrebno razviti diferenciran pristop v okviru etične vzgoje in vzgoje za demokratično državljanstvo v versko pluralni družbi.

Filozofija:

Vsebina vključuje pregledno predstavitev raznih smeri, področij itn. sodobne filozofije ter filozofskih osnov humanistike in družboslovja, hkrati pa je usmerjena v vsakdanje življenje in vzgojno-izobraževalni proces.

Študentje se seznanijo z osnovnimi pojmi in pojmovnimi konteksti ter razpravami o kulturi, etiki, vzgoji itn. v okvirih eksistencializma, hermenevtike, strukturalizma, post-strukturalizma, psihoanalize, razprav o razsvetljenstvu, postmoderni itn.

Filozofski pojmi, pojmovni konteksti itn. so v nadaljevanju umeščeni tako v razmerje do znanosti, umetnosti, religij itn. kot v razmerje do vsakdanjega življenja in vzgojno-izobraževalnih praks.

Poleg osnovnega seznanjanja s filozofskimi pojmi in pojmovnimi konteksti raznih tradicij je delo usmerjeno v povezovanje in primerjalno ovrednotenje različnih pristopov ter spoznavanje in oblikovanje etičnih razsežnosti itn. Poudarek je dan sprotnemu seznanjanju z nastajajočimi filozofskimi konceptijami, humanističnimi refleksijami in etičnimi razsežnosti življenja v sodobni kulturi.

Slovenščina za učitelje

- Vloga in položaj slovenščine v šoli
- Slovenščina kot jezik pedagoške komunikacije, socialna in funkcijska zvrstnost
- Odnosni govor; vpljudnost in pragmatična jasnost kot merili izbire izraznih sredstev za oblikovanje odnosov v razredu
- Spoznavni govor: razmerje med trditvami in ponazarjalnim gradivom; opisovanje, pripovedovanje, razlaganje, utemeljevanje; izražanje logičnih razmerij z jezikovnimi sredstvi
- Sporazumevanje – jezik – besedilo
- Učiteljeva priprava na govorno nastopanje v razredu; prednosti in pomanjkljivosti slušnega prenosnika; pravorečje in retorika; načela praktične stilistike
- Vodenje pogovora in sodelovanje v pogovorih, oblikovanje in zastavljanje vprašanj različnih tipov in zahtevnosti
- Branje in pisanje uradovnih besedil (npr. dopisovanje z ministrstvom, starši)
- Značilnosti znanstvenega in poljudnoznanstvenega besedila
- Pisanje strokovnega besedila
- Jezikovni priročniki, korpusi in drugi elektronski viri ter njihova uporaba
- Strategije dejavnega poslušanja
- Bralne učne strategije
- Usmerjanje učencev pri pripravi na govorno nastopanje in sodelovanje v pogovoru
- Usmerjanje učencev pri pisanju strokovnega besedila

Raziskovanje učnega procesa

- Poučevanje temelječe na raziskovanju učenju in pouka. Etična vprašanja pri raziskovanju v šoli oz. pri delu z ljudmi. Zakon o varstvu osebnih podatkov.
- Teoretične osnove merjenja v družboslovju (merjenje v širšem in ožjem smislu, merjenje v prirodnih in družbenih vedah, indirektno in direktno merjenje, merske lestvice, introspekcija, interpretacija obnašanja, napake merjenja in ocenjevanja)
- Načrtovanje raziskave: oblikovanje raziskovalnega vprašanja, proučevanje obstoječe literature (iskanje po različnih baza podatkov), priprava raziskovalne strategije in raziskovalnega načrta, izbira ustrezne raziskovalne metode, zbiranje podatkov, analiza rezultatov, interpretacija ugotovitev.
- Raziskovalne metode: opisne, korelacijske, eksperimentalne. Akcijsko raziskovanje.

- Opisne metode. Opazovanje: naključno, sistematično (kategorije, lestvice, kodiranje), opazovanje z udeležbo. Beleženje opazovanj (zapiski, avdio, video posnetki). Primeri opazovanja pri pouku.
- Eksperimenti. Značilnosti. Spremenljivke. Vrste eksperimentov (z različnimi skupinami, z eno skupino). Kvaziekperimenti. Vzorčenje. Eksperimenti v šoli.
- Etnografsko raziskovanje. Raziskovalec kot nosilec sprememb - akcijsko raziskovanje. Značilnosti. Koraki v akcijskem raziskovanju.
- Tehnike za zbiranje podatkov. Primarni in sekundarni viri informacij. Kvalitativne tehnike: intervjuji, dnevniki, analiza govora, analiza vizualnih podatkov, analiza delovanja skupin, analiza vsebine. Kvantitativne tehnike: vprašalniki, ankete, ocenjevalne lestvice, preizkusi, testi, lestvice stališč, sociometrični postopki. Uporaba pri načrtovanju pouka, izvajanju učnega procesa, vrednotenju učnega procesa.
- Analiza in predstavitev kvalitativnih in kvantitativnih rezultatov. Temeljne metode za opis podatkov in temeljne metode zaključevanja. Obdelava podatkov s programskim paketom SPSS.
- Interpretacija in uporaba rezultatov za spreminjanje lastne prakse.
- Pravila in načela pisnega komuniciranja in poročanja.

IZBIRNI JEZIKOSLOVNI PREDMETI:

Latinščina za franciste A1

Branje latinskih besedil po pravilih klasične in tradicionalne izgovarjave; obvladovanje osnovnega besedišča; iskanje francoske ustreznice latinskih besed; tvorjenje pravih oblik, besednih zvez in krajših stavkov v skladu z jezikovnimi pravili klasične latinitete; prepoznavanje in razumevanje predelane latinske slovnične strukture; razumevanje prirejenih krajših besedil; slovnično komentiranje krajših besedil.

Francoščina in romanski jeziki

Specifike romanskega jezikoslovja, razvoj romanskih jezikov iz latinščine, tipologija in posebnosti romanskih jezikov, specifičnost francoščine.

Stilistika in jezikovni registri

Stilistika. Stil in idiolekt. Vprašanje norme. Regionalna pogojenost sodobnega francoskega jezika. Registrska pogojenost sodobnega francoskega jezika. Sociolekti. Knjižni in standardni jezik. Pogovorni jezik. Familiarna, ljudska in argojska francoščina. Vdor posebnosti v splošni jezik. Neologija. Interesne govorice. Sleng. Tehnični in znanstveni jezik. Literarni jezik

Struktura govorne izmenjave

Strukturalno pojmovanje govora in deskripcija realnosti individualne jezikovne rabe. Pragmatika. Teorija izrekanja. Analiza spontanega govora. Teorija komunikacijskih strategij. Dialog. Govoreči in naslovnik v govorni izmenjavi. Komunikacijske strategije. Kontekst. Spontani govor. Vloga mimike in gestikulacije. Pridobivanje govornega korpusa. Aplikacije analize govora: usvajanje jezika, razpoznavanje in sinteza govora, forenzična lingvistika

Semantika

Opredelitev jezikovnega znaka. Pomenske spremembe. Različne vrste leksikalnega pomena. Komponentna analiza. Kognitivna semantika.

2. LETNIK

OBVEZNI PREDMETI:

Didaktika francoščine 3

Opazovanje pouka (video), analiza učne ure in dajanje povratne informacije; analiza ter kritično vrednotenje učbenikov in drugih gradiv; sestavljanje in tipologija vaj; preverjanje, vrednotenje in ocenjevanje znanja: sprotno, končno, zunanje; vrste testov, kriteriji točkovanja, točkovanje na konkretnih primerih testov in sestavkov; samovrednotenje.

Didaktika francoščine – pedagoška praksa

Opazovanje pouka (npr. opazovanje okolja, učiteljevega govora, doseganja ciljev, popravljanja napak, uravnoteženega razvijanja jezikovnih spretnosti, interakcije, prilagajanja jezika ravni znanja učencev, itd). Izdelava učne priprave in gradiv (v slovenščini in francoščini). Sodelovalno poučevanje (npr. v dvojicah, skupno določanje ciljev, itd). Samostojno poučevanje. Ustne in pisne refleksije (opazovanje mentorja, opazovanje kolega pri poučevanju, refleksija o svojem poučevanju in delu na šoli). Spremljanje napredka učencev. Vrednotenje in (samo)ocenjevanje predmetno-didaktične prakse (izmenjava izkušenj o izvedbi svoje PP v skupini, kritično vrednotenje PP, izdelava pedagoškega dnevnika)

Magistrsko delo

Vsebina magistrskega dela je odvisna od izbrane teme, vendar v povezavi s pedagoško-didaktičnimi vsebinami. Poseben poudarek je na interdisciplinarnosti. Z magistrskim delom študent poglobi izbrano tematiko, kritično uporabi dostopne vire in literaturo ter ovrednoti izbrano vsebino magistrskega dela.

IZBIRNI JEZIKOSLOVNI PREDMETI PROGRAMA:

Poleg izbirnih jezikoslovnih predmetov še:

Zgodovinska slovnica francoskega jezika

Razvojne etape francoščine na glasoslovni, oblikoslovni, skladijski, pravopisni in leksikalni ravni. Različni dejavniki, ki so in še vplivajo na razvoj francoščine. Geografska razslojenost francoščine.

Teorija diskurza in sociolingvistika

Vprašanje jezikovne enote. "Neskladijske" prvine v oblikovanju in zaznavi jezikovnih sporočil. Vprašanje spontanosti jezikovne produkcije. Diskurz kot tvorec smisla. Jezikovna norma. Etnopolitične razsežnosti jezika. Frankofonija. Status francoščine v Evropski uniji. Internet in iskanje univerzalnega jezika.

Besedotvorje

Analiza besedotvornih procesov francoskega jezika. Ponsko izpeljevanje. Sestavljanje in sklapljanje. Kratice in okrajšave besed. Semantične posebnosti tvorjenih besed

Teorija govornega dejanja

Komunikacijska situacija. Vpliv jezikovne manifestacije na izvenjezikovno realnost in obratno. Govorno dejanje, konstativ, performativ. Lokucija, ilokucija, perlokucija. Implicitni, eksplicitni performativ. Izrekanje in izrečeno. Problem funkcije jezikovnega znaka. Hierarhični model konverzacije. Struktura izmenjave. Struktura intervencije. Argumentacija v govorni izmenjavi in intervenciji. Koherenca. Pragmatični, enonciacijski vidiki medijskega diskurza. Analiza reklamnega sporočila.

Pragmatika v francoščini

Komunikacijska situacija. Subjekt in komunikacijski namen. Prepletanje jezikovnih in nejezikovnih dejavnikov pri tvorbi/razumevanju različnih jezikovnih manifestacij. Osebni, časovni, prostorski,

diskurzivni, družbeni deixis. Govorno dejanje, konstativ, performativ. Lokucija, ilokucija, perlokucija. Implicitni, eksplicitni performativ. Izrekanje in izrečeno. Problem funkcije jezikovnega znaka. Hierarhični model konverzacije. Struktura izmenjave. Struktura intervencije. Argumentacija kot zapiranje in kot odpiranje izmenjave. Strinjanje, nestrinjanje, dopuščanje. Stilna ustreznost diskurza kot pragmatične kategorije.

Francoska jezikoslovna teorija

Tradicionalna slovnica. Strukturalno jezikoslovje. Dinamična lingvistika. Teorija izrekanja. Pragmatično jezikoslovje. Sociolingvistika in jezikovna norma. Jezikovne tipologije. Jezikoslovje, epistemologija, filozofija jezika. Opisna idealizacija in stvarnost jezikovnih aktualizacij. Retorika kot formulacijska kompetenca. Spontanost v govoru kot zadnji problem jezikoslovja. Vprašanje jezikovnih tehnologij. Prevajanje kot stikanje (po) jezikovnih kultur(ah).

Francoska književnost srednjega veka

Razvoj literarne motivike ter temeljnih zvrsti in slogovnih figur, ki predstavljajo zasnovo in zgodovinsko rdečo nit francoske srednjeveške književnosti. Reprezentativna besedila posameznih zvrsti. Sodobna metodologija in hermenevtična vprašanja branja in razumevanja srednjeveških in renesančnih besedil. Arabski, keltski, latinski, provansalski vplivi.

Francoska književnost 16. stoletja

Razvoj literarne motivike ter temeljne zvrsti in slogovne figure, ki predstavljajo zasnovo in zgodovinsko rdečo nit francoske književnosti tega obdobja. Temeljni vplivi (Erazem, Calvin). Reprezentativna besedila posameznih zvrsti, začetek humanizma in vpliv reformacijske miselnosti in senzibilnosti. Sodobna metodologija in hermenevtična vprašanja branja in razumevanja renesančnih besedil. Italijanski, latinski in drugi vplivi.

Književnost in kultura francoskega razsvetljenstva

Najpomembnejši avtorji francoskega razsvetljenstva in predromantike (Montesquieu, Voltaire, Diderot, Rousseau). Književnost 18. stoletja in filozofija; družbeni (politični) angažma književnikov v obdobju razsvetljenstva; pomen gledališča in razvoj francoske dramatike v 18. stoletju; razvoj romana in pripovedne proze v 18. stoletju; bralna kultura in popularizacija književnosti; francoska poezija 18. stoletja; književnost kot priča zgodovine in pričevalka o vsakdanjem življenju (veliki memorialisti 18. stoletja).

Francoski roman in novela

Razvoj francoskega pripovedništva v obdobju od 17. stoletja (Mme de Lafayette) do prve polovice 20. stoletja (Proust, Gide, začetki t.i. 'novega romana'). Razvoj zvrsti, tem, pripovednih tehnik

Francoska poezija

Razvoj pesniške motivike, temeljne oblike in slogovne figure od začetkov francoske poezije do kasnejših obdobj. Razvoj francoskega verza s poudarkom na aleksandrincu. Obravnava reprezentativnih besedil. Metodologija in hermenevtika branja in razumevanja pesniških besedil.

Francosko gledališče

Razvoj, temeljne zvrsti in oblike realizacije od začetkov francoskega gledališča do kasnejših obdobj. Idejni tokovi. Obravnava reprezentativnih besedil. Metodologija in hermenevtika branja, razumevanja in vizualne percepcije dramskih besedil.

Sodobna francoska književnost

Spoznavanje specifičnosti sodobnih literarnih tokov na podlagi poglobljene naratološke, psihoanalitične in medbesedilne analize izbranih temeljnih literarnih del sodobne francoske književnosti

Frankofonske književnosti

Uvod v problematiko frankofonskih književnosti. Belgijska književnost v francoskem jeziku: podobnosti in razlike s Francijo. Afriške književnosti v francoskem jeziku: politični in kulturnozgodovinski kontekst

Francoska književnost in druge književnosti

Medsebojni vplivi med francosko književnostjo in drugimi evropskimi književnostmi v obdobju od poznega 17. do zgodnjega 20. stoletja. Razlike med francosko in drugimi evropskimi književnostmi

Francosko-slovenski literarni stiki

Razvoj prevajanja francoske književnosti v slovenski jezik in slovenske književnosti v francoski jezik; Vpliv francoske književnosti na razvoj slovenske književnosti.

Kreativno pisanje v francoščini

Razumevanje praktične diferenciacije besedil v historično-sociološkem smislu s posebnim ozirom na funkcionalnost besedila. Samostojna uporaba pridobljenih znanj pri ustvarjanju lastnih besedil v ustreznih kontekstih.

Ženske avtorice v razvoju francoske književnosti

Vloga žensk v francoski literarni in kulturni zgodovini. Velika ženska imena francoske literarne zgodovine; ženske kot glasnice ženskih usod; ženske kot mecenke in pobudnice literarnega in kulturnega življenja; ženske kot literarna publika.

Francoska literarna teorija in kritika

»Predzgodovina« literarne teorije in kritike v Franciji. Razvoju francoske literarne teorije in kritike v 19. in 20. stoletju. Temelji moderne literarne zgodovine. Duhovna zgodovina. Tematska kritika in njeni najpomembnejši predstavniki; »psihokritika«; strukturalizem; začetki semiotike; model G. Genetta.

Francoska književnost in druge umetnosti

Povezave med književnostjo in drugimi umetnostmi. Oblike in odnosi v francoski kulturi: motiv slike v književnosti, različne oblike prirejanja literarnega dela za film, uporaba filmskih in glasbenih postopkov v sodobni literaturi itd.

IZBIRNI ROMANISTIČNI PEDAGOŠKI PREDMETI:

Učne strategije pri učenju tujih jezikov

Tipologija in terminologija učnih strategij. Pomembnost učnih strategij. Uspešen učenec. Urjenje učnih strategij. Učne strategije za usvajanje besedišča (samostojne, družbene, spominske, kognitivne in metakognitivne strategije). Učne strategije in usvajanje štirih jezikovnih spretnosti. Učne strategije glede na vrsto inteligentnosti (jezikovna, logično-matematična, prostorska, telesno-kinestetična, glasbena, medosebna, avtorefleksivna, naturalistična). Učne strategije v učbenikih za učenje tujih jezikov.

Bralno in slušno razumevanje pri pouku tujega jezika

Razumevanje pri pouku tujega jezika. Razlike med bralnim in slušnim razumevanjem. Vrste branja/poslušanja. Vrste besedil, ki jih uporabljamo za preverjanje razumevanja: pripoved, opis, razlaga, utemeljevanje, dialog. Tipologija nalog, primernih za preverjanje razumevanja. Pregled

primerov nalog (literatura, naloge z izpitov DELF/DALF, matura). Sestavljanje nalog na podlagi izvirnih in prirejenih besedil. Kriteriji prirejanja besedil.

Igra kot didaktično sredstvo

Pojem igre in njena smiselna uporaba pri pouku tujega jezika. Primernost igre za posamezno ciljno skupino - otroke, osnovno in srednješolce, odrasle. Družabne igre. Igre za utrjevanje slovnice, besedišča, razumevanja in izražanja. Igre odkrivanja pravil. Izdelava pravil za posamično igro. Izdelava učne priprave. Izdelava potrebnih pripomočkov za igro v razredu. Preizkušanje iger.

Poučevanje in učenje slovnice (tuji jeziki)

Pojem »slovnice«, teoretična jezikovna in specialno-didaktična izhodišča glede obravnavanja slovnice pri pouku, slovnica v različnih generacijah učbenikov, smiselna uporaba pri pouku tujega jezika (primernost za posamezne ciljne skupine učencev). Tipologija in raba nalog/dejavnosti pri obravnavanju slovnice pri pouku, tudi dejavnosti za odkrivanja pravil, igre/dejavnosti za utrjevanje slovnice. Navezovanje obravnavanja slovnice s 4 spretnostmi, zlasti produktivnimi (pisno in govorno sporazumevanje in sporočanje). Izdelava dopolnilnih gradiv za obravnavanje in utrjevanje slovnice, njihovo preizkušanje v praksi. Preverjanje slovničnega znanja (npr. testi, tekmovanje, matura, mednarodni testi znanja). Napaka kot didaktično sredstvo. Odnos do napak: lokalne napake, globalne napake, okostenele napake in prehodne napake. Didaktične metode in tehnike obravnavanja napake. Tipologija napake: interjezikovna, intrajezikovna, inducirana napaka, hipergeneralizacija. Strategije in popraviljanje napak. Terapija napake.

Spremljanje, preverjanje in ocenjevanje znanja tujega jezika

Skupni evropski okvir za tuje jezike. Listovnik učenca. Sprotno in končno ocenjevanje (pisni testi, ustno ocenjevanje, matura, zaključni izpit ipd.). Tipologija in sestavljanje nalog za preverjanje znanja (tudi splošna in poklicna matura, tekmovanje iz znanja tujih jezikov). Prednosti in slabosti takega načina ocenjevanja oz. opisovanja znanja

Gledališče kot didaktično sredstvo

Gledališče in pouk tujega jezika. Koristnost različnih gledaliških tehnik in veščin za jezikovni pouk. Primernost gledališke predloge za posamezno ciljno skupino - otroke, osnovno- in srednješolce, odrasle. Vaje sproščanja, dihanja in govora. Vaje za gib in orientacijo v prostoru. Improvizacije na dano temo. Vaje iz podajanja besedila: smiselni razrez besedila, razvijanje občutljivosti na fonetične in intonacijske posebnosti tujih jezikov. Izoblikovanje gledališke osebe. Izdelava učne priprave. Izdelava potrebnih sredstev in pripomočkov za izvedbo predstave. Priprava scenskega nastopa. Gledališka predstava.